

[Bjørn Elmquist]

vi også kan dele denne form for viden med landene i Øst.

Der er lige ét ord yderligere i vort dagsordensforslag, jeg godt vil sætte et spørgsmålstegn ved her fra talerstolen. Nu står det her, og derfor kan vi nok ikke ændre det. Men der står:

» ... for at lempe handelsembargoen over for Østblokken«.

Det kan være en henvisning i kortfattet form til en titel på et eller andet, men jeg synes i og for sig ikke, at det klæder Folketinget i disse reformtider i Østeuropa at operere formelt med begrebet Østblokken. Det være sagt nu, ikke fordi jeg mener, vi skal lave om på det, det er jo for sent.

Det kan være, de oprindelige forfattere af dagsordenen skulle have tænkt på, at vi faktisk har fået nye tider, og hvis man nu havde læst den dagsorden, som vi stemte om den 26. oktober 1989, lidt nøjagtigere, så var det klart, at vi taler om østeuropæiske lande, Centraleuropa og Sovjetunionen. Vi opererer ikke med begrebet Østblokken.

Ud over det, jeg allerede har sagt for at markere forskellen til SF, vil jeg yderligere sige, at det er såmænd ikke så meget i vurderingen af mangelen på demokrati og demokratisk administration af ordningen førhen. Den vurdering kan vi til fulde dele. Men det lå jo sådan, at det var en del af sikkerhedspolitikken og udenrigspolitikken, og i grundloven står der, at det er regeringen, der fører den. Og derfor synes vi, det var udmærket indtil da, at det var omgærdet med den grad af sikkerhed.

Nu nærmer vi os en mere normal situation. Derfor er det rigtigt, at vi har de åbne debatter om det, og det er jo ikke kun her i folketings salen, vi er meget opmærksom på dette forhold. Også i Markedsudvalget har vi næsten hver fredag diskussioner om, hvordan vi kan sikre, at vi får draget Østeuropa, Centraleuropa og Sovjetunionen så meget ind i det normale økonomiske og handelsmæssige samkvem, at de kan være med i Eureka, med i teknologisk samarbejde, at de, der har søgt om det, kan blive medlemmer af Europarådet og deltage i det teknologiske samarbejde dér.

Og så lige et par ord til allersidst om kritikken af USA. Ligesom hr. Flemming Hansen må jeg også sige, at de temmelig barske ord fra hr. Jens Thofts mund om USA her fra talerstolen for lidt siden faldt mig noget for brystet.

Der er ingen tvivl om, at der gennem årene har været visse uoverensstemmelser mellem ikke alle, men i hvert fald nogle vesteuropæiske lande og USA om, hvor vidt man skulle gå, og det er der da vel også i det aktuelle forhandlingsforløb. Det er der ingen der ønsker at skjule eller kan skjule. Men at tage skridtet helt ud, som hr. Jens Thoft gjorde, at skyde amerikanerne så mistænkelige motiver i skoene, vil vi ikke være med til.

For så vidt angår Europa-Parlamentets betænkning, den såkaldte Toussaintbetænkning, skal vi jo også være forsigtige med, hvad vi gør. Jeg er ikke bange for nogen af de udtryk, der står i Toussaintbetænkningen, men jeg vil bare i al stilfærdighed fastslå, at i og med at Europa-Parlamentet vedtager et forslag fra hr. Toussaint – hvordan det så end har set ud, om det var en sen aften, hvor der ikke var mange til stede, det tør jeg ikke sige – men så har flertallet ikke dermed accepteret hvert et ord i hr. Toussaints betænkning. Det er reglerne i Europa-Parlamentet, det er reglerne i Europarådets parlamentariske forsamling, som jeg godt kender, at man godt kan vedtage et forslag, uden at man af den grund endosserer ethvert ord i betænkningen.

Det er muligt, at de citerer, hr. Jens Thoft kom med, og som han måske vil komme med om et øjeblik her fra talerstolen, står i selve det forslag, som er vedtaget, men det ændrer ikke noget ved det forhold, at man ikke vedtager en betænkning ved at vedtage et forslag.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Først må jeg stå på ét ben og øve selvkritik. Jeg synes, at hr. Bjørn Elmquists kritik af begrebet Østblokken er helt korrekt. Jeg beklager, at udtrykket er benyttet i dagsordenen. Jeg ville have ønsket, at kritikken var kommet lidt tidligere, for så ville det naturligvis have kunnet indarbejdes. Det er nok for sent på nuværende tidspunkt. Men vi er enige om definitionen, og jeg er enig i kritikken. Jeg står på ét ben og øver selvkritik i den anledning.

Nu er det mødedokument fra Europa-Parlamentet, som jeg henviste til, jo ikke det eneste. Der findes faktisk fire eller fem ganske tilsvarende. Hvis vi taler om Alman Metten-betænkningen, dokument A 2 99 fra 1985, indeholder den en fuldstændig identisk kritik af USA. Og